

Ավետիք Իսահակյան

Հոգնած քայլերով մտել եմ անտառ

Հոգնած քայլերով մտել եմ անտառ.
Նստել եմ մենակ մթին անտառում
Ու միտք եմ անում աշխարհի բանը,
Ականջ եմ դնում անտառի խոր շառաչին,
Որ այսպես շառաչել է սերունդների վրա.
Լսում եմ ուշով, և շառաչը
Ինձնից հեռացնում է ինձ.
Մտքերս տանում, ցրում է հեռուն
Մոռացության ափերն հեռավոր.
Հալվել է ներկան, չկա ժամանակ.
Չեմ զգում ես ինձ, ես անգո, անէակ.
Չկա ժամանակ …

1940

Յատուկ Պոէմ